

ادامه از صفحه ۶

برای رفع این نگرانی در نظر دارید کاری انجام دهید؟ چون در نهادهایی که این محدودیت‌ها را اعمال می‌کنند، مقبولیت دارید. آیا می‌خواهید از این مقبولیت استفاده کنید و برای کم‌کردن نگرانی‌ها، رایزنی‌هایی داشته باشید؟ البته تا به حال به شخصه این کار را کرده‌ام. ملاقات‌های بسیار خوب و ارزشمندی را با عزیزانی که مسئولیت دارند، داشته‌ام.

آقای عارف! لطفاً با جزئیات بیشتری توضیح دهید، وارد بحث‌های چالشی‌شدن در این مقطع فایده‌ای برای اصلاح‌طلبان ندارد. امیدوارم همه دست‌اندرکاران براساس قانون عمل کنند و بتوانیم به کمک هم انتخابات پرشور و با مشارکت حداکثری داشته باشیم.

مهم‌ترین نگرانی اصلاح‌طلبان بحث تأیید صلاحیت‌هاست، برای این مسئله چه راهکاری دارید؟ با دوستان و مسئولان مذاکراتی داشته‌ام و ان‌شاءالله این مذاکرات را در ماه‌های آینده ما ادامه می‌دهم.

دوستان چه کسانی هستند؟ اشخاص مختلف؛ در شورای نگهبان مسئولان اجرائی و… بزگانی که نقش‌آفرینند یا در حل مشکلات می‌توانند نقش آفرینی کنند.

مثلاً چه کسانی؟ اجازه دهید اسم ببرم. البته نمی‌خواهم خودم را به افراد خاصی محدود کنم. برنامه‌ام این است که با اعضای محترم شورای نگهبان و بزرگان حوزه، ملاقات‌هایی داشته باشم. همچنین با دست‌اندرکاران اجرای قانون انتخابات، وزارت کشور و دست‌اندرکاران انتخابات در استان‌ها مثلاً نمایندگان شورای نگهبان مذاکره خواهیم کرد. نظر ما این است که با همه دست‌اندرکاران انتخابات تعامل خوبی داشته باشیم تا چنانچه ذهنیت یا پیش‌داوری وجود دارد، حتی‌الامکان رفع شود. درعین‌حال که به با قانون تمکین می‌کنیم و قانون را مبنا قرار می‌دهیم، راهبرد ما این است که بتوانیم در سطوح مختلف با دست‌اندرکاران انتخابات، تعامل داشته باشیم.

تا الان هم دیدارهای شما با دست‌اندرکاران بوده؟

بله. جقدر امیدوارید این تعامل و رایزنی بتواند دغدغه اصلی اصلاح‌طلبان را که بحث صلاحیت‌هاست، مرتفع کند؟

من خوشبینم. اما این موضوع درعین‌حال به فعالیت دوستان ما در سطوح مختلف برمی‌گردد. اخیراً یکی از دوستان ما ملاقاتی در حوزه علمیه داشت که بازتاب خوبی هم پیدا کرد. این گونه ملاقات‌ها را کاملاً تأیید کرده و لازم می‌دانیم. یکی از مشکلاتی که در یکی دو انتخابات اخیر داشتیم، تقریباً قطع رابطه با بزرگان و دست‌اندرکاران انتخابات بود. باید این رابطه برقرار شود.

الان فقط شما این تلاش را انجام می‌دهید؟

خیر.

از افراد دیگری هم هستند؟ ازجمله راهبردهای جریان اصلاحات که به توافق رسیدیم. این است که دوستان در سطوح مختلف حداکثر تعامل را با همه نهادهای دست‌اندرکار انتخابات داشته باشند.

این تعامل چگونه است؟ چه مباحثی مطرح می‌شود؟

بخشی را شما مطرح کردید. یکی از دغدغه‌ها و نگرانی عده‌ای از اصلاح‌طلبان در بحث بررسی صلاحیت‌هاست. مثلاً به سراغ یک استاد برجسته دانشگاه می‌رویم و از او می‌خواهیم به میدان بیاید. چون فرض است که باید سطح مجلس ارتقا پیدا کند. آن استاد برجسته حاضر است برای انجام وظیفه به میدان بیاید.

اما حاضر نیست به دلایل غیرموجه رد صلاحیت شود. ما می‌خواهیم این دغدغه‌ها را کاهش دهیم تا افراد با خیال راحت‌تر حضور پیدا کنند. درعین‌حال خواهش ما این است، دوستانی که احساس می‌کنند ممکن است به دلایلی تأیید صلاحیتشان با تردیدهایی همراه باشد، وارد میدان نشوند. نیاز به یک فضای آرام داریم. می‌خواهیم نشاطی را که در انتخابات سال ۹۲ داشتیم، تقویت کنیم. به عقبه همه افراد نیاز داریم. اگر مشارکت حداکثری را در انتخابات مطرح می‌کنیم، یعنی این عقبه اجتماعی افراد باید وارد مشارکت در انتخابات شوند. به‌طور طبیعی اگر کسی رد صلاحیت شود، ممکن است بخشی از عقبه او حضور کم‌رنگی پیدا کنند.

تزی که برخی از جریان‌های اصلاح‌طلب مطرح می‌کنند این است که اتفاقاً می‌گویند ثبت‌نام حداکثری داشته باشیم تا اگر هر تعدادی رد صلاحیت شدند، ما همچنان چهره برای پرشدن فهرست‌ها و لیست‌های انتخاباتی داشتیم باشیم. جقدر به این معتقدید؟

تحت هر شرایطی می‌توانیم لیست خود را ببندیم. با کمبود نیرو مواجه نمی‌شویم. باین‌حال، حضور حداقلی را اصلاً توصیه نمی‌کنیم. بالاخره حضور حداکثری یک میدان تمرین هم هست. اولویت‌های ما جوانان و زنان است. درعین‌حال باید لیست را جوری ببندیم که رای‌آور باشند. افراد باید خودشان یک کف رای‌آوری را داشته باشند تا در لیست انتخاباتی قرار بگیرند. البته حضورشان در این صحنه مهم، زمینه را برای دفعات بعد فراهم می‌کند که بیشتر شناخته شوند. بنابراین می‌توان گفت، حضور حداقلی را توصیه نمی‌کنیم. باید در هر شهرستان با مکانیسمی توافق‌شده به یک نفر برسیم. مکانیسم‌های مختلفی هم بحث شده که انشاءالله به نتیجه هم می‌رسیم. اینکه از اول بگوییم چون یک فرد خاصی در این شهرستان کاندیدا می‌شود دیگران نباید را قبول نداریم؛ اولاً این جزء منش و روش ما نیست، بعد هم حقوق فردی همه افراد است که در صورت تمایل ثبت‌نام کنند و درعین‌حال توسعه ثبت‌نام به نشاطی که ما می‌خواهیم کمک می‌کند. مهم این است که همه نامزدها بپذیرند در نهایت و با هر سازوکار پذیرفته‌شده‌ای، باید در هر حوزه به یک نفر برسند.

آقای عارف! اینکه فرمودید افراد حداقل رای‌آوری را داشته باشند، ممکن است در بعضی از حوزه‌های انتخابیه شرایطی باشد که افرادی که نماینده گفتمان اصلاح‌طلبی هستند نتوانند کاندیدا شوند. آنجا برنامه چیست؟ آیا به هر ترتیبی قرار است همه فهرست‌ها را پر کنیم یا ممکن است در جاهایی توان فهرست داد؟ با شناختی که من دارم فکر نمی‌کنم چنین چیزی پیش بیاید که در حوزه‌ای نتوانیم کاندیدا معرفی کنیم. اولویت ما منافع و مصالح ملی است. در مقابل کاندیداهای که احساس می‌کنیم نمی‌توانند جایگاه مجلس را بالا ببرند، اگر در حوزه‌هایی به این نتیجه رسیدیم و دیدیم در جریان رقیب یا جریانی که به ما نزدیک‌تر است، کاندیدایی مناسب باشد، احتمالاً از او حمایت می‌کنیم.

احتمالاً دراین‌باره باید چانه‌زنی زیادی در خود جریان اصلاحات انجام شود؛ چون بعضی از اعضای جریان، معتقدند ما هیچ تعاملی به این شکل که بخواهیم کاندیدای رقیب را به‌عنوان کاندیدای خود معرفی کنیم، نداریم.

راهبرد کلی ما این است که فهرست ما باید با هویت اصلاح‌طلبی باشد که آن را با عنوان اجماع کامل مطرح کردیم. همچنین بحث ائتلاف نسبی را با رقیب مطرح کردیم. به ائتلاف نسبی ممکن است در جاهایی مثل تهران که تعداد نمایندگان بیش از یک نفر است، با سازوکاری ائتلافی، در فهرست نهایی چند نفر را مشترک قرار دهیم. اعلام آمادگی کردیم اگر رقبای ما این آمادگی را داشته باشند؛ ما حاضریم با هم صحبت کنیم در فهرست ۲۹۰ نفری خودمان و آنها هم در فهرست ۲۹۰

نفره خودشان، تعدادی را به صورت مشترک قرار دهیم. **آ عده‌ای از جریان رقیب این موضوع را قبول ندارند؛ مثلاً آقای باهنر می‌گویند ما برای اینکه با اصلاحات وارد چنین ائتلافی نشویم، حاضریم تدروهای خودمان را بپذیریم…**

در انتخابات مواضع افراد به مرور زمان عوض می‌شود. من این را بهمن ۹۲ مطرح کردم و بعضی عزیزان اصولگرا هم مطرح کرده بودند یا یادشان رفته یا مرور زمان معیارهای آنها را عوض کرده! مسئولیت خودمان را بپذیریم. در آن مقطع زمانی، احساس این بود که اگر بتوانیم قبل از انتخابات این کار را بکنیم، همدلی و همبستگی ملی را که جزء دغدغه‌های ماست، خیلی راحت‌تر می‌توانیم بعد از انتخابات دنبال کنیم.

این نظر را آنها رد کردند. تجدیدنظر کردند یا هر چیزی؛ علی‌الحساب رد شده است. شما هم قرار است تجدیدنظری داشته باشید یا شما همچنان پایبندید؟

ما یک طرف قضیه هستیم و ۵۰ درصد برعهده ماست. اگر رقیب نخواسته باشد، ما هم اصراری نداریم و کاری نمی‌توانیم کنیم. آن وقت ما بیشتر به استحکام جبهه داخلی خودمان می‌پردازیم. فهرست ما، فهرست اصلاح‌طلبی است. گفتمان اصلاح‌طلبی مشخص است و اگر بنا شد ائتلاف کنیم، مشخص است چه افرادی نتیجه این ائتلاف خواهند بود. اگر رقیب آمادگی داشت، ما آمادگی مذاکره و صحبت را داریم و اگر نه؛ مردم تصمیم‌گیری می‌کنند که بین این دو فهرست به چه کسی رای دهند.

چشم‌اندازتان درباره انتخابات ۹۴ چیست؟ (با همه رایزنی‌هایی که گفتید در سطوح نهادهای نظارتی انجام می‌دهید)، البته این قضیه نهادهای نظارتی هنوز برای من روشن نشده، مثلاً در تهران چه صحبت‌هایی انجام شده، با شورای نگهبان صحبت می‌کنید؟

واقعیت این است با اعضای شورای نگهبان و مسئولان اجرای انتخابات باید تعامل کنیم. با بعضی‌ها ملاقات کرده‌ام. با شورای پنج‌نفره هیات نظارت انتخابات هم باید تعامل خوبی داشته باشیم که با بعضی‌هایشان ملاقات کرده‌ام و این تعامل را ادامه می‌دهیم. ما در ارزش‌ها و آرمان‌ها هیچ اختلافی با هم نداریم. باصراحت این را مطرح می‌کنم. ولی روی تاکتیک‌ها اختلاف داریم. تصمیم‌گیری نهادهای دست‌اندرکار باید براساس راهبردها و اصول باشد نه تاکتیک‌ها. درعین‌حال، این اختلاف سلیقه باعث نمی‌شود برادری خود را مخدوش کنیم، لاقال خود من با برادران و عزیزان اصولگرا ارتباط نزدیکی دارم. در جلسات هم با حفظ دیدگاه‌ها، نظرات خود را خیلی صمیمی و دوستانه مطرح می‌کنیم. به‌رحال، نسبت به برگزاری انتخابات مجلس و حضور و مشارکت حداکثری مردم خیلی خوشبینم و امیدوارم انتخابات اسفندماه در امتداد انتخابات ۹۲ و در همان حال‌وهوا برگزار شود.

شما کلاً در خودی‌ها تعریف می‌شوید آقای عارف!

همه خودی هستند ان‌شاءالله (با خنده) همه اصلاح‌طلبان و اصولگراها خودی تلقی می‌شوند. این ضعف ماست که باهم نتوانسته‌ایم تعامل کنیم. مردم هم گاهی سؤال دارند و خصوصی از ما می‌پرسند. «چطور است در عروسی‌ها در مراسم عزا با هم خوش‌وشش می‌کنید، بیرون که می‌آیید دعوا می‌کنید؟!». این سؤالی است که هیچ‌وقت نتوانسته‌ایم جواب دهیم. افطاری‌ها هم با هم هستیم. عروسی‌ها هم با هم هستیم. رفیق هستیم. وصلت می‌کنیم، مثلاً می‌بینید در خانواده‌ای، یک

سیاست

برای تأیید صلاحیت اصلاح‌طلبان رایزنی می‌کنم

پسر، داماد اصولگرا شده، یک دختر، عروس اصلاح‌طلب شده است. نشان می‌دهد با هم اختلاف اساسی نداریم. ان‌شاءالله اختلافات برای مسئولیت‌پذیری بیشتر است و نه هوای نفس و خودبزرگ‌بینی. نمی‌شود جامعه را اصلاحات وارد چنین ائتلافی نشویم، حاضریم تدروهای خودمان را بپذیریم… از سال ۸۴ به بعد مهم‌ترین دغدغه‌ام این بوده است جریانی نکوید رهبری انحصاراً در اختیار ماست. هزینه هم داده‌ام و باز هم هزینه می‌دهم. رهبری متعلق به همه نظام است. رهبری و نظام متعلق به هر دو جریان است. اما وقتی از سطح رهبری پایین می‌آییم، اتفاقاً دوطبقی شدن جامعه خوب است. اصلاً ممکن است در آینده چندقطبی شود. اگر احزابی که الان وجود دارند، فراگیر شوند، ممکن است پنج، شش یا هفت حزب مقتدر داشته باشیم. که در آن صورت رقابت در رویدادهای سیاسی بین بیش از دو جبهه یا دو قطب خواهد بود، ولی به‌رحال پرسپ‌های بعضاً ناروا می‌زنیم.

آه خیلی هم پرسپ می‌خورد!

طبیعی است؛ تریبون در اختیار دارند و می‌خواهند رقیب را حدف کنند. شاید اگر تریسون در اختیار ما هم قرار بگیرد، همین کار را بکنیم که ان‌شاءالله نمی‌کنیم، چون شعار اصلی ما اخلاق است. سیاست مبتنی بر اخلاق، اقتصاد مبتنی بر اخلاق، مدیریت مبتنی بر اخلاق. ما برای ماندگاری خود چنان کارهایی نمی‌کنیم.

در ادامه فعالیت سیاسی، ممکن است به سمت ایجاد تشکل یا حزب بروید؟ در برنامه ما به‌طور جدی تشکیل حزب مطرح بود. گروه‌های مختلفی که با من ملاقات می‌کردند، عموماً دو سه مطالبه داشتند که یکی از آنها، تشکیل حزب بود. بنابراین، مطالبه، تقریباً از دو سال قبل، اینن موضوع در برنامه ما بود. کار سنگین و جدی هم دراین‌باره انجام دادیم. اما از ابتدا عده‌ای مخالف بودند که من حزب تشکیل دهم و اصرار داشتند در خود جبهه اصلاحات باید فعالیت کنم.

چرا؟ دلیل مخالفتشان چه بود؟ عده‌ای موافق بودند که ما باید خودمان پرچم خاصی داشته باشیم. بحث دوستانی که مخالف بودند، بیشتر این بود که چون هنوز در کشور رویکرد حزبی نداریم، با تشکیل حزب، این حزب با احزاب دیگر اصلاح‌طلب ممکن است اختلاف نظر پیدا کند. زمان که پیش رفت، ضرورت تشکیل حزب قطعی شد، اما با فعالیت انتخابات مجلس روبه‌رو حزب و اینکه اگر حزبی را زود هنگام تأسیس کنیم، ممکن است همان تلقی دوستان مخالف محقق شود. احساس می‌شد در کنار احزاب اصلاح‌طلب موجود، نقش‌آفرینی و فعالیت‌های ما در داخل جبهه، جهت‌دار شود و به همین دلیل هم حزب نتواند کارایی داشته باشد. به همین دلیل، فرایند تشکیل حزب به بعد از مواقف پیش‌بینی‌شده موکول شد. هم‌زمان جوانان فعال در گروه ما برای ایجاد تشکیلات سیاسی سازمان جوانان کار کردند؛ موضوع هم خیلی خوب جلو رفت و قطعی شد که اگر ما حزب تشکیل نمی‌دهیم، این تشکل سیاسی با رویکرد حزبی و البته با جوانان تشکیل شود. این حرکت هم به‌خوبی روبه‌پیشرفت بود تا اینکه باز به این ملاحظات (انتخاباتی) برخورد کرد. تصمیمی که دو سه ماه قبل گرفتیم، این است که فعلاً این پروسه را تا بهمن‌ماه، عقب بیندازیم تا فعالیت‌ها در آستانه انتخابات شبهه انتخاباتی بودن پیدا نکند. چون معمولاً برخی تشکل‌های سیاسی در آستانه انتخابات فعال می‌شوند. برای اینکه این تلقی به وجود نیاید، تاکنون تقاضای مجوز نکرده‌ایم. کارها تقریباً انجام شده است،

ولی با وسواس بررسی کردیم که آمادگی خوبی پیدا کنیم. احتمالاً بهمن‌ماه از وزارت کشور تقاضای مجوز می‌کنیم، بنابراین تأسیس آن به بعد از انتخابات موکول می‌شود. در کنار این دو تشکل سیاسی، سه راه توسعه بنیاد امید که تشکلی راهبردی است، خیلی فعال بودیم و خوب جلو می‌رویم، اما با ملاحظاتِی که هیأت‌مدیره و شورای‌عالی بنیاد داشتند، توسعه تشکیلاتی بنیاد امید با احتیاط جلو رفت. تلقی ما این بود که به‌گونه‌ای فعال شویم که فعالیت‌ها، حزبی تلقی نشود. درحال‌حاضر شش یا هفت استان آمادگی افتتاح داشتند. توصیه‌ای که این روزها هیأت‌مدیره به استان‌ها می‌کند (با پوشش و غدرخواهی از استان‌ها) این است که برای فعالیت استانی، افتتاح شعب را به بعد از انتخابات موکول کنند. بنابراین احتمالاً بنیاد هم در شش ماه آینده شعبه جدیدی افتتاح نخواهد کرد. البته در استان‌ها فعالیت خواهد داشت. کانن استادان را به‌عنوان یک تشکل فراگیر هیأت‌علمی دنبال کردیم. تقریباً عقبه این کانون دو هزار استادی بودند که در انتخابات به میدان آمدند، ابتدا از من و بعد از آقای روحانی حمایت کردند. در جلسه‌ای که در دانشگاه تهران داشتیم، تقاضای یک تشکل فراگیر شده بود. کارگروهی هم درباره این موضوع کار کرد. دو، سه ماه کار شد و به این نتیجه رسید که به‌دنبال رویکرد حزبی نباشیم، به همین دلیل قرار شد به‌عنوان یک تشکل صنفی استادان دانشگاهی از وزارت کشور مجوز بگیریم، از کمیسیون ۱۰ احزاب مجوز را این‌گونه گرفتیم که کانون بتواند درباره مسائل و امور سیاسی هم در کنار امور صنفی و مسائل مربوط به توسعه علم و فناوری، نظر دهد، اما رویکرد حزبی نداشته باشد. فعال‌شدن کانون استادان دانشگاهی و ایجاد شعب در دانشگاه‌ها، جزء اولویت‌های کاری کانون است. خوشبختانه در دو، سه ماه اخیر که مجوز وزارت کشور گرفته شد، استقبال خوبی شده است. برنامه کانون این است که به‌طور جدی کار خود را در دانشگاه‌ها ادامه دهد.

الته سیاست و توصیه شورای مرکزی کانون این است که در دو، سه ماه آخر امسال، افتتاح واحدهای کانون هم در دانشگاه متوقف شود.

در بنیاد امید نگاه ما به همه فعالیت‌ها نگاهی درازمدت است، برای اینکه برنامه‌ها، شبهه سیاسی‌بودن از انتخابات را پیدا نکند، فعالیت‌های توسعه‌ای را به بعد از انتخابات منتقل می‌کنیم که هم شبهه سیاسی‌بودن تصمیم کم‌رنگ شود و هم بتوانیم پروژه مهم سیاسی انتخابات را به‌طور جدی‌تر دنبال کنیم.

آقای دکتر! سال ۸۷ در گفت‌وگویی احتمالاً به شوخی گفته بودید که نظام شما را در آب نمک خوابانده‌اند…

آن‌طور که رسانه منتشرکننده مصاحبه آن را منتشر کرد، بیان نشد؛ سؤالی که مطرح بود این بود که من چرا سال ۸۴ کاندیدا نشدم؛ این سؤالی است که من زمانی به آن جواب خواهم داد.

الان جواب بدهید.

نه. الان وقتش نیست.

آه چه وقتی مهم‌تر از الان آقای عارف؟

شاید به برخی از افراد بر بخورد که من در این مقطع صلاح نمی‌دانم…! برگردیم به اینکه ما همه سرمایه‌مان را نباید به میدان بیاوریم. باید ذخیره‌هایی داشته باشیم.

فکر می‌کنید انتخابات مجلس جایی است که شما باید از ظرفیت و سرمایه خودتان استفاده کنید؟ اولاً اینکه من مدعی داشتن سرمایه نیستم. کاری که تا به حال کرده‌ام وظیفه و تکلیفم نسبت به نظامی بوده که به‌طور جدی به آن اعتقاد دارم.

سرمایه ناچیزی که من دارم متعلق به نظام است. این سرمایه را هر جایی که باید هزینه کنم، هزینه خواهم کرد. هیچ خط قرمزی از دیدگاه شخصی ندارم که چرتکه بیندازم، ببینم اینجا که هزینه می‌کنم برای مصالح

شخصی خودم فایده‌ای دارد یا نه. سال ۹۲ اولین بار نبود که این کار را کردم. خیلی از بزرگان و عزیزان می‌دانند. شبیه همین کار را سال ۸۴ و قبل و بعدش هم انجام داده‌ام. در آینده نیز هر جایی که لازم باشد، انجام خواهم داد.

آیا جایی که شما باید تکلیفتان را نسبت به نظام انجام دهید، انتخابات مجلس است؟

این هم هست. احساس کردیم باید روند و فضای خوبی را که بعد از ۹۲ ایجاد شده است، حفظ کنیم و حضور جدی در انتخابات مجلس را در این راستا ارزیابی می‌کنیم.

برای رقیب احتمالی که رقیبی قوی هم هست، چه کاری باید انجام شود؟

ما اصل رقابت را می‌پذیریم و خوش‌حال هم هستیم. هر قدر نیروهای توانمندتر و جریانات قوی‌تر به صحنه بیایند انتخاباتی باشکوه‌تر و مشارکت مردمی بیشتری خواهیم داشت. قبل از اینکه ما به پیروزی جریان خودمان فکر کنیم، به پیروزی مردم و نظام می‌اندیشیم (یعنی مشارکت حداکثری). این کار را می‌کنیم. برای ما این اصل است. ما اعتقاد داریم برای حضور حداکثری، همه گروه‌ها و جریانات باید حداکثر توان خود را بگذارند. برای ما قابل تقدیر است که همه جریانات با تمام توان به صحنه بیایند. اما باید همه به حرف مردم و صدای صندوق رای تمکین کنیم. همه به هر صدایی که از صندوق بیرون آمد، احترام بگذاریم.

برای اینکه این رقابت، رقابت مستحکمی باشد و نتیجه هم به نفع شما تمام شود، چه برنامه‌ای دارید؟ به نفع ما نه؛ به نفع مردم و نظام باید باشد. به نظرم

هر دو جریان باید حداکثر فعالیت را بکنند اما اخلاق را در مبارزات رعایت کنند. به‌جای پرسپ‌سزدن به رقیب، بگوییم کار و برنامه ما چیست. کاری که ما انجام می‌دهیم، این است که با برنامه خواهیم آمد. به مردم می‌گوییم اگر رای بیاوریم و وارد مجلس شویم، این کارها را برای شما می‌کنیم. امیدواریم جریان اصلاح‌طلب نشان دهد که به اخلاق وفادار است.

تخریب و حذف رقیب را در دستور کار قرار ندهد. البته توانایی حذف رقیب را نداریم! ولی جزء آرمان‌های ماست که هیچ‌گاه حذف رقیب را در دستور کار قرار ندهیم. همین انتظار را هم از رقیب داریم که همه با صمیمیت و صداقت در صحنه باشیم و دنبال حذف و تخطئه نباشیم. می‌بینید که با یک مسئله کوچک که در گروه اصلاح‌طلب پیش می‌آید، چه حرف‌ها و تحلیل‌هایی می‌شود. این نشان می‌دهد برخی رقبای ما منتظرند مویی از جریان اصلاحات ببینند و یک پلاس عریض و طولی بیافند!

برای این موضوع باید چه کرد؟

رعایت اخلاق و آنچه اسلام و نظام می‌گوید. مهم این است که در داخل جبهه اصلاحات به اختلافات و اختلاف‌نظرها کمتر پرداخته شود. توصیه می‌شود خودمان را نزیم که خودزنی در جبهه اصلاحات، جفاست. اگر دیگران زدند، گله نمی‌کنیم ولی معمولاً گله‌ام از داخل جبهه بیشتر است.

از اشتباهات رسانه‌های خودی این است که خودزنی می‌کنند. فکر می‌کنند به نفع یکی دیگر از دوستان اصلاحات اقدام می‌کنند، ولی نتیجه آن خودزنی است. این توصیه‌ام به همه رسانه‌هاست و منظورم رسانه خاصی نیست. در سه، چهار ماه آینده نگاه ما این باید باشد که مبنا را اجماع و وحدت و انسجام در جبهه اصلاحات بگذاریم و هر حرف و حرکتی را که خلاف این است حداقل تیتُر نکنیم؛ نمی‌گویم بیان نشود، تیتُر و برجسته نکنیم. در این صورت ما به راحتی می‌توانیم به اجماع برسیم و وقتی وارد رقابت شدید باید تمام انرژی را برای معرفی کاندیداهای اجماعی و توافق‌شده بگذاریم.

		۳	۷		۶
	۲		۴		
			۹	۳	
۱	۸				
		۳			
			۹	۲	۷
	۵		۴		
			۳	۶	
			۱		
				۶	۲

		۱	۴		۵
		۶	۲	۴	۳
	۹		۵	۱	
			۵		۷
	۳	۲	۸		۹
		۶		۸	
			۴	۷	۶
			۳	۱	۸
		۶	۷	۹	۳

سودوکو سخت ۱۳۴۱

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو ۲۳۴۱

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

حل سودوکو سخت

۳	۵	۲	۹	۶	۷	۱	۸	۴
۶	۸	۴	۳	۴	۱	۲	۵	۷
۱	۷	۴	۸	۲	۵	۹	۳	۶
۴	۳	۵	۱	۹	۲	۷	۶	۸
۷	۹	۶	۳	۸	۵	۴	۱	۲
۸	۲	۱	۵	۷	۶	۳	۴	۹
۲	۴	۷	۶	۵	۹	۸	۱	۳
۹	۶	۸	۱	۲	۳	۴	۷	۵
۵	۱	۳	۷	۸	۴	۶	۹	۲

حل سودوکو ۱۳۴۰

۴	۸	۹	۵	۳	۲	۷	۶	۱
۳	۷	۱	۶	۸	۹	۲	۴	۵
۵	۲	۶	۱	۷	۳	۴	۸	۹
۷	۵	۳	۸	۴	۱	۳	۹	۶
۸	۶	۴	۲	۹	۳	۵	۱	۷
۱	۹	۳	۷	۶	۵	۸	۲	۴
۶	۴	۷	۳	۲	۸	۱	۵	۹
۹	۱	۸	۴	۵	۷	۶	۲	۳
۲	۳	۵	۹	۱	۶	۸	۷	۴

جدول ۲۳۴۱

پ	ا	س	ت	ل	ح	ر	ی	ک	ز	ر
س	ف	م	ز	ب	د	و	ن	ت	ل	ز
م	ی	ر	و	ا	د	ن	و	ی	ر	پ
ی	د	ک	م	ا	ن	ت	و	ف	د	و
ک	ن	و	ی	ن	ی	و	ع	ا	و	ف
و	ش	ا	د	ف	ا	ط	م	ا	د	ر
ن	د	ا	ر	م	ا	ل	ی	ا	ی	ع
و	ا	س	ی	س	ت	م	ا	ل	ی	ع
س	ا	ن	ا	ی	د	ی	س	ی	م	ا
ک	ح	ی	ز	ن	و	پ	ا	ن	ا	ی
ی	ل	ش	ی	ر	س	ی	ر	ک	ل	ل
ل	د	ی	م	م	ن	ا	ت	ا	م	ی
ک	ر	ن	ا	ی	ا	ی	س	ی	د	ل
ی	ش	ا	ر	ف	ل	ی	و	ی	ر	ش